

Διαφορές της φυσικής ανοσολογικής ωρίμανσης μεταξύ φυσιολογικών ατόμων και ατόμων με αλλεργική ρινίτιδα

Σταματάκη Σ.¹, Τάκα Σ ², Λακουμέντας Γ. ², Γεωργούντζου Α. ², Μαγγίνα Π. ², Ξεπαπαδάκη Π. ², Ανδεράκος Ε. ³, Προκοπάκης Ε. ⁴, Λεγάκη Ε. ², Παπαδόπουλος Ν.Γ²

1. Ωτορινολαρυγγολογική Κλινική, νοσ. Παίδων «Η Αγία Σοφία»
2. Μονάδα Αλλεργιολογίας και Κλινικής Ανοσολογίας, Β' ΠΠΚ, νοσ. Παναγιώτης και Αγγαϊά Κυριακού, ΕΚΠΑ
3. Κέντρο Κλινικής, Πειραματικής Χειρουργικής & Μεταφραστικής Έρευνας, εργαστήριο Ανοσολογίας, Ιδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών Ακαδημίας Αθηνών
4. Ωτορινολαρυγγολογίας – Χειρουργικής Κεφαλής και Τραχήλου, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Κρήτης, Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ηρακλείου Κρήτης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Στις αλλεργικές παθήσεις η φυσική ανοσολογική απάντηση υφίσταται κάποιου βαθμού διαταραχή. Ιδιαίτερα, στην παιδική ηλικία το φαινόμενο αυτό έχει μεγάλο ενδιαφέρον, λόγω περίπλοκων διεργασιών που γίνονται με στόχο την ωρίμανση του ανοσοποιητικού συστήματος. Διάφορες μελέτες που έχουν γίνει στο επίπεδο των κυττάρων που παράγουν κυτταροκίνες, έχουν δείξει ότι η ικανότητα παραγωγής κυτταροκινών σχετίζεται με την ηλικία αλλά και με την ύπαρξη ή όχι αλλεργικού νοσήματος.

ΣΚΟΠΟΣ: Σκοπός της μελέτης αυτής είναι η διερεύνηση του προφίλ των κυτταροκινών από τα ρινικά επιθηλιακά κύτταρα ατόμων με ή χωρίς αλλεργική ρινίτιδα. Οι συμμετέχοντες σε κάθε γκρουπ χωρίζονται σε ομάδες με βάση την ηλικία για να μελετηθεί και η ωρίμανση του ρινικού επιθηλίου ανάλογα με τη ύπαρξη ή όχι αλλεργίας.

ΥΛΙΚΟ - ΜΕΘΟΔΟΙ: Μελετήθηκαν 81 άτομα. 33 με αλλεργική ρινίτιδα μόνο και 48 χωρίς καμία αλλεργία ηλικίας από 0-45 ετών. Στα άτομα αυτά, μετά τη λήψη ενός λεπτομερούς ιστορικού και την πραγματοποίηση αλλεργικών εξετάσεων, πάρθηκαν επιθηλιακά κύτταρα του ρινικού βλεννογόνου τα οποία καλλιεργήθηκαν.

Έγιναν Lumiplex δοκιμασίες για FGF2, CX3CL1, G-CSF, GM-CSF, GRO (CXCL1), IL-1A, IL-1B, IP10, CCL22, MIP1A MIP1B, PDGFA, TGFA, TNF, VEGF, TRAIL, ENA78, IL-20, IL-23, IL-28A, IL-33, LIF and TSLP. Ακολούθησε στατιστική ανάλυση των ευρημάτων.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ: Από τις 25 κυτοκίνες και χημοκίνες που μελετήθηκαν οι 17 βρέθηκαν μειωμένες στα άτομα με αλλεργική ρινίτιδα. Μάλιστα οι έξι από αυτές (GMCSF, MIP1A, MIP1B, IL28A, TNFA, CCL5) είχαν στατιστική διαφορά ανάμεσα στις δύο ομάδες. Οι διαφορές είναι μεγαλύτερες στο γκρουπ των παιδιών (0-12 χρ). Μόνο η MIP1B είναι μειωμένη στους ενήλικες. Στην ομάδα των εφήβων (13-18 χρ) δεν παρατηρήθηκαν διαφορές ανάμεσα στα αλλεργικά και μη άτομα.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: Σε ασθενείς με αλλεργική ρινίτιδα υπάρχουν διαταραχές της ωρίμανσης της ανοσιακής απάντησης που επηρεάζουν την απόκριση σε φλεγμονώδεις παράγοντες. Η μελέτη των ανοσολογικών μονοπατιών στη παθογένεση της αλλεργικής ρινίτιδας μπορεί να οδηγήσει σε πιο αποτελεσματικούς τρόπους αντιμετώπισής της.